

РЕШЕНИЕ

№ 134

гр. Разград , 24.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ** в публично заседание на втори ноември, през две хиляди и
двадесета година в следния състав:

Председател: Рая П. Йончева

Членове: Валентина П. Димитрова
Атанас Д. Христов

Секретар: Мариан В. Найденов

като разгледа докладваното от Валентина П. Димитрова Въззивно
гражданско дело № 20203300500210 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл.267 и сл. от ГПК.

Делото е образувано по въззивна жалба, подадена от В. Т. Б. от гр.Разград, чрез служебен защитник, адв.М.Е. от АК-Разград срещу решение №187/13.07.2020г., постановено по гр.дело №2480/2019г.по описа на РС-Разград, с което съдът е отхвърлил като неоснователен иска, предявен от ищеца В. Т. Б. , сега жалбоподател против „Юробанк България“ АД, ЕИК000694749 , гр.София, за осъждането на банката да му заплати сумата 12 200 лева, представляваща внесена сума в „Банка Пиреос България“АД по договор за депозит.Осъдил е ищеца да заплати на ответника и сторените разноси в размер на 450 лева.

В жалбата са изложени оплаквания за неправилност и необоснованост на атакувания съдебен акт, за неговата незаконосъобразност и постановяването му при допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон.Иска се отмяна на решението и постановяване на друго по същество на спора с уважаване на ищцовата претенция в цялост.Излагат се подробни съображения по отношение на правната уредба на договора за влог в ТЗ и Закона за платежните услуги и платежните системи/отм/. Жалбоподателят счита за неправилен извода на съда, че отношенията между страните са уредени ,че изплащане от страна на ответника на ищеца на внесените като влог парични суми.Оспорва се заключението по назначената и изслушана пред РС съдебно-счетоводна експертиза, като се сочи, че съдът е постановил необосновано решение съобразявайки изводите на същата, като не е отчетел, че е изготвена въз основа на извлеченията на ответната страна-банката.Претендират се разноси за двете инстанции.Прави се искане за сочене на гласни доказателства, допускането на които е било отхвърлено от районния съд.

В законоустановения срок е постъпил писмен отговор срещу подадената въззивна жалба от ответника в първоинстанционното производство „Юробанк България“ АД, чрез пълномощник. С отговора подадената въззивна жалба се оспорва като неоснователна, с искане за потвърждаване на обжалваното решение. Излагат се подробни съображения. Въззивника се противопоставя на доказателственото искане, като неотнормимо към правния спор. Претендира разноси, като дължимо юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция.

При съобразяване на данните по делото, настоящият състав намира, че въззивната жалба е подадена в законния срок и срещу подлежащ на обжалване акт, от лице, имащо правен интерес да обжалва първоинстанционното решение. Доказателственото искане, така както е направено е намерено за неотнормимо към повдигнатия с исковата молба правен спор и е отхвърлено.

Постановеното решение е валидно и допустимо.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното:

Производството пред РС – Разград е образувано по искова молба и поправена такава, подадени от В. Т. Б. срещу „Банка Пиреос България“ АД, с конституиран в процеса ответник нейния правопреемник, Юробанк България“ АД, ЕИК000694749, гр.София, за осъждането на банката да му заплати сумата 12 200 лв., представляваща внесена сума в банката по договор за депозит. Исковата сума е претендирана като сбор от три внесени суми по срочен депозит, съответно сумата 6000 лева, по срочен депозит със срок 12 месеца на 30.08.2013г. и сумата от 4000 лева по срочен депозит за 4 месеца, внесена отново на 30.08.2013г. По отношение на третата претендирана сума ищецът сочи, че тя представлява част от сумата 4 000 лева, внесена на 30.12.2013г., която била разделена на две части към два вече съществуващи депозита, този от 6000 лева, с довнесена сума в размер на 2 200 лева и 1 800 лева, довнесена сума към депозит в размер на 3601 лева, наличен към 30.08.2013г. Излага твърдения за налични и други суми по срочни депозити в същата банка през процесния период, които изтегли през 2016г., на 25.04 съответно 3 918 лева по срочен депозит за сумите 3601 лв.+1800 лв. и лихвата и 8 467.60 лв. по депозит формиран от сумите 5 500 лв. + 2 750 лв. Впоследствие получил отказ от служител на банката, г-жа Станева да му бъдат изплатени сумите 6 000 лв.+ 2 200 лв., поради това, че вече нямал налични суми по влогове. Излага и твърдения за извършени нарушения и злоупотреби от служители на банката.

Ответникът е депозирал отговор в срока по чл.131 ГПК, с който, след като не е оспорил, че ищецът е бил клиент на Банка Пиреос България АД, по множество последователно сключени договори за депозит и договори за обслужваща разплащателна сметка е оспорил предявения иск като неоснователен и недоказан. Оспорил е, че служители на банката са извършили нарушения и злоупотреби с парични суми внесени от Влад Божков. Изложил е хронологията на сключените договори за депозит и изплатени суми по осем депозита, на ищеца, чиято сметка след изплащане на останалата наличност на 11.05.2016г. е била закрыта и същият е престанал да бъде клиент на банката. Посочил е, че с цялата или с част от главницата по всеки депозит са били откривани последващи нови депозити/ за всеки от които е генерирана сума с нов IBAN описан в подписания нов договор за депозит/, като сумата на новия депозит се нарежда и прехвърля безкасово от обслужващата разплащателна сметка към новооткрита депозитна сметка. С изключение на двете

вноски на каса извършени на 30.08.13г., депозитите на ищеца са били откривани/увеличавани със суми превеждани безкасово, с произход-открити в предходни периоди и падежирали към тази дата предходни депозити. Всички извършени платежни операции са документално обосновани и счетоводно изпълнени. В условията на евентуалност прави възражение за изтекла давност, от датата на всеки от депозитите, образувани от процесните суми 4000лв. - 30.12.2013г.; 6000лв. - 30.08.2013г.; 2200лв. - 30.08.2014г.

Въз основа на събраните по делото доказателства, с оглед твърденията и становищата на страните, съдът намери за установено от фактическа страна следното:

Безспорно е по делото, че и щецът е бил клиент на Банка Пиреос България АД клон Разград, където в периода 2013г. - 2016г., на негово име е имало открити различни срочни депозити.

Вещото лице по назначената пред РС СИЕ, след запознаване с материалите по делото, вкл. представените от ищеца доказателства и извлеченията на банката, касаещи договорните взаимоотношения между страните е установило, че за периода 2013г. - 2016г. Влад Божков е сключил с банката договори за откриване на 8 бр. депозити, посочвайки ги в табличен вид, посочени в таблица: Депозит №1: Договор за Пиреос депозит „Аз избирам“ в български лева 0207- EID-CD23041301 от 23.04.2013 г. /лист 90/ Депозитът е в размер на 3 601 лв., представлява сума от депозит от 2012г. Срок -12 месеца-падеж на 23.04.2014 г. Годишен лихвен процент - 5,80 % /чл.3/. Депозит № 2: Договор за Пиреос депозит „Аз избирам“ в български лева 0207- EID-CD30081301от 30.08.2013 г. /лист 92/. Депозитът е в размер на 6 000 лева. Сумата е внесена на 30.08.2013 г. касово от В. Т. Б. /вн.бележка -л.88/ Срок -12 месеца - падеж на 01.09.2014 г. Годишен лихвен процент - 5,40 % /чл.3/. Депозит №3: Договор за 4-месечен пропорционален депозит в български лева 0207- ЕАН -PR4M30081302 от 30.08.2013г. /лист 94/. Депозитът е в размер на 4 000 лева. Сумата е внесена на 30.08.2013 г. касово от В. Т. Б. / л.89/. Срок - 4 месеца - падеж на 30.12.2013 г. Годишен лихвен процент - 5,00 % /чл.3/. Депозит № 4: Договор за Пиреос депозит „Аз избирам“ 0207- EID-CD23041401 от 23.04.2014 г. /лист 99/ Депозитът е в размер на 5 500 лева. Срок -12 месеца - падеж на 23.04.2015г. Годишен лихвен процент - 4.80 % /чл.3/. Сумата - 5 500 лв. е образувана по следния начин: На 30.12.2013г. с Искане за промяна/закриване на срочен депозит /л.96/ Влад Божков дава своето съгласие за промяна на депозит 0207- ЕАН PR4M30081302 от 30.08.13 г. - за внесената сума от 4000 лева. Със следващите две подписани искания /л.97 и л.98/ са извършени безкасови операции на сумата от 4000 лв., която е разпределена по следния начин: Към депозит 2 - 0207- EID-SD30081301 /30.08.2013 г. = 6000 лв. + 2200 лв. = 8200 лв. Към депозит 1 - 0207- EID-SD23041301 /23.04.2013 г. = 3601 лв. + 1800 лв. = 5401 лв. На 23.04.2014 г. настъпва падеж на депозит 1 -0207- EID-SD23041301 от 23.04.2013г. 3601лв., който е 5401.00 лева. При настъпване на падежа са начислени лихви в размер на 222.15 лева. На същата дата е изплатена част от лихвата на Влад Божков в размер на 123.15 лв. Сумата от 5500 лв. е формирана по следния начин: 5401 лв. депозит + 99 лв./лихва/ = 5500 лева. На 01.09.2014 г. настъпва падеж на депозит 2 - 0207- EID-SD30081301 от 30.08.13г. = 8 200 лв. При настъпване на падежа са начислени лихви в размер на 370.84 лева. На същата дата е изплатена част от лихвата на Влад Божков в размер на 70.00 лева. И сумата по този депозит става: 8200,00 лв. + 370,84 лв. начислена лихва - 70,00 лв. На 0.09.2014г. с Искане за промяна/закриване /л.101/ищецът дава съгласие за промяна на депозит 0207- EID-CD23041401 от 23.04.2014г., който е за 5500лв. да бъде увеличен със сумата 2750лв. и се получава 8250лв., операцията е извършена безкасово. Депозит

№5: Договор за 4-месечен депозит 0207-EAH-PRJI01091401 от 01.09.14г. в размер на 5750,84лв., падеж на 05.01.15г. ГЛП 4%. Сумата 5750,84лв. е образувана по следния начин $8500,84 - 2750 = 5750,84$ лв. 8500,84лв. - сума образувана при падеж на депозит 2 и разпределена по следния начин: към депозит 0207-EID-SD23041401 - 2750лв. Депозит 0207 EAH PЯ4M01091401-5750,84лв.; Депозит №6: Договор за Пиреос депозит „Аз избирам" 0207- EID-CD 05011502 от 05.01.2015г. в размер на 5748лв. за 12 месеца с падеж 05.01.16г. ГЛП-3,85% На 05.01.15г. настъпва падежът на депозит 5, като са начислени лихви в размер на 70,74лв. На същата дата изплатена сума на ищеца в размер на 74,05лв. Депозит 7: Договор за Пиреос депозит „Аз избирам" 0207- EID- CD23041501 от 23.04.15г., размер 8250лв. за срок от 12 месеца падеж на 23.04.16г. На 05.01.15г. настъпва падежа на депозит 0207-EID-SD23041401 от 23.04.14г. и 01.09.14г. При настъпване на падежа са начислени лихви в размер на 320.73лв., която сума е изтеглена от ищеца. Сумата не се променя остава 8250лв., за която е сключен депозит №7 от 23.04.15г. Депозит 8: Договор за Пиреос депозит 30 0207- EAH PPч4M01091401-5750,84лв.; Депозит №6: Договор за Пиреос депозит „Аз избирам" 0207- EID-D3005011601 от 05.1.16г. в размер на 5900лв. за срок от 3 месеца с падеж на 05.04.16г., ГЛП-1,40% Сумата е образувана от настъпил падеж на депозит №6 за 5748лв., при настъпване на падежа начислена лихва 203,60лв. На същата дата изплатена на ищеца сумата 50лв. Сумата от 5900лв. е формирана от 5748лв. + намислена лихва 203,60/от която изтеглени 50лв./, 1,60лв. начислени такси.

За процесния период вещото лице е установило две внесени суми касово от страна на ищеца, а именно на 30.08.2013г. в размер на 6000лв. на 30.08.2013г. в размер на 4000лв. Теглени суми :7 бр. на суми от начислената лихва (24.01.2013-05.01.2016 г.) – 751 .19 лв.; 2 бр. на суми от настъпил падеж на депозити - м.04.2016 г. - 14 386 .14 лв.; 1 бр. на сума при закриване на банкова сметка на 11.05.2016г. – 0.35лв. Обща сума на тегленията в размер на 15 137.50лв. Доходност/печалба/ за ищеца от предоставените парични средства на банката в размер на 1 563.50 лв.

Видно от протокол от откритото съдебно заседание по делото, проведено в РРС на 16.06.2020г., в което е било изслушано и вещото лице по СИЕ, заключението на същото не е било оспорено от страните и е прието от съда. Окръжният съд също намира заключението за компетентно и обосновано и го кредитира като такова.

Като свидетел по делото е била разпитана Светла Станева, бивш служител на банката , работила като супервайзер, фронт офис, както и касиер в , която е депозирала показанията относно начина на работа с клиентите, имали срочни депозити, автоматичното предоговаряне на такива при изтичащ срок. Пояснява разликата при изтичащ 4-месен и 6 –месечен депозит, каквито е имал и ищеца, начина на довносяне на суми по депозитите и техния размер, като сочи, че довносянето на суми по различните депозити след откриването им не е ставало на ръка/касово/, а безкасово са прехвърляни суми, след попълване на съответно искане.

Представените от ищеца с исковата молба писмени доказателства, касаещи договорните отношения с банката, не установяват нещо различно от изложеното от вещото лице в експертизата.

Въз основа на изложеното по- горе от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на [чл. 420 от ТЗ](#), с договора за банков влог, банката се задължава да пази предадените ѝ определени парични знаци, ценни книги или други движими вещи срещу възнаграждение. Също така според ал. 2, влогодателят може всякога да поиска връщането на вложената вещ, даже и да е уговорено, че влогането ще трае определено време.

Според разпоредбата на [чл. 421, ал. 1 от ТЗ](#) при паричен влог банката дължи паричната сума на влогодателя в същата валута и размер, както и уговорената лихва.

С оглед на събраните по делото доказателства Окръжният съд, намира, че не са налице предпоставките за ангажиране на отговорността на банката-ответник по предявения срещу нея иск по делото от страна на ищеца с правно основание [чл. 79, ал.1, пр.1 ЗЗД](#) във връзка с [чл. 421, ал.1 ТЗ](#), регламентиращи материята относно неточното изпълнение на договорните задължения от страна на длъжника.

Безспорно е между страните в процеса, че в периода 2013г. - 2016г., същите са били обвързани в облигационно правоотношение по силата на откритите на името на ищеца срочни депозити общо 8 на брой. По отношение на спорния въпрос върнати ли са на ищеца от страна на банката всички суми, формиращи тези депозити и конкретно сумите 6 000 лева, 4 000 лева и 2 220 лева, съдът след като съобрази всички доказателства, вкл. и СИЕ, намира, че отговорът е положителен. При установени от вещото лице за процесния период две внесени суми касово от страна на ищеца, а именно на 30.08.2013г. в размер на 6000лв. на 30.08.2013г. в размер на 4000лв. И една налична от 2012г. в размер на 3 601 лв., съответно теглени суми :7 бр. на суми от начислената лихва (24.01.2013-05.01.2016 г.) – 751 .19 лв.; 2 бр. на суми от настъпил падеж на депозити - м.04.2016 г. - 14 386.14 лв.; 1 бр. на сума при закриване на банкова сметка на 11.05.2016г. – 0 .35лв и обща сума на тегленията в размер на 15 137.50лв, при доходност 1 563.50 лв., банката не е останала задължена с исковата сума общо в размер на 12 200 лева към ищеца, поради което предявеният от него иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен. В същия смисъл са и правните изводи на районния съд.

Оплакванията, касаещи приложението на разпоредбите на текстовете от Закона за платежните услуги и платежните системи/отм/, чл.51 са направени едва с жалбата, но същите не могат и да бъдат споделени, предвид и наличните по делото доказателства.

Атакуваното решение не страда от сочените в жалбата пороци, поради което следва да бъде потвърдено.

Предвид изхода от делото в полза на въззиваемата страна следва да бъдат присъдени разноски, претендирани като юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от горното, Разградски окръжен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №187/13.07.2020г., постановено по гр.дело №2480/2019г.по описа на РС-Разград, с което съдът е отхвърлил като неоснователен иска, предявен от ищеца В. Т. Б. ,

ЕГН***** от гр.Разград против „Юробанк България“ АД, ЕИК000694749 , гр.София, за осъждането на банката да му заплати сумата 12 200 лева, представляваща внесена сума в „Банка Пиреос България“ АД по договор за депозит .

ОСЪЖДА В. Т. Б. , ЕГН***** от гр.Разград да заплати на „Юробанк България“ АД, ЕИК000694749, гр.София, разноси във въззивното производство в размер на 100 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____